

Sprankelende Levensenergie

Dat zijn de woorden, die me kwamen, toen ik aan Coby Schasfoort dacht en aan onze ontmoeting van bijna 40 jaar geleden in 1980. We deden de eerste opleiding Touch For Health in Nederland, gegeven door Yoka Brouwer en deden alle cursussen tot en met de instructeurs cursussen in 1981 samen.

Dat was feest! Leren en ook gekkigheid maken..... er ontstond een hechte vriendschap, die jaren duurde.....totdat, allebei een druk leven, we elkaar uit het oog verloren.....jaren en jaren.....

Totdat! ik op 3 september 2018 een mail van Coby kreeg met de vraag, of ik me haar nog kon herinneren? En als dat zo was, het toch wel heel fijn, feest zou zijn, om elkaar weer te zien en spreken. Een maand later ontmoetten wij elkaar in Beilen.

Wat een blijdschap bij allebei. En we spraken elkaar, als was het gisteren.....zo fijn.....en nu sta ik hier op deze Levensenergie dag.

Hoe kom je aan Sprankelende Levensenergie en waar haal je die vandaan?

Ik denk dat elk mens op aarde een unieke missie heeft en ook, dat die mens precies op de juiste tijd en op de juiste plek op aarde is, om datgene te leren en te leven, wat er te leven is. Elk mens heeft ook zijn talenten, en door die te ontwikkelen, kan je mogelijk bijdragen aan het welzijn van het grotere geheel op aarde. Een groter welzijn op aarde, draagt weer bij aan meer vreugde op de aarde en aan een innerlijk gevoel van vervulling.....Sommige mensen komen naar de aarde en "Weten" wat ze hier komen doen. Andere mensen, ik denk de meeste, gaan op zoek naar wat en hoe, waar en waarom? En ze komen in een zoektocht terecht. Mede doordat we ook mogelijk kunnen leren van onze ervaringen op aarde in een fysiek lichaam, kan onze ziel zich ontwikkelen. Maar wie vertelt ons, of weet uit zichzelf dat we, volgens de Wet van Eenheid in essentie, universeel bewustzijn, liefde en licht zijn, en dat ons potentieel onbegrensd is? en.....

Wat betekent dat?

Het betekent, dat we in principe alles kunnen. En dat wanneer we daar zelf ook echt van overtuigd zijn, we veel méér kunnen, dan wanneer we van onszelf denken, dat we iets niet of nooit zouden kunnen. Het leven voltrekt zich in een cirkel d.w.z. alles heeft er zijn plek en alles is uniek en onmisbaar. Als je kan leven door naar je innerlijke kompas te luisteren, je stem vanbinnen te kunnen horen en verstaan, dan kan dat een mens misschien meer rust, innerlijke rust en zekerheid geven. En ook dat er tijd en ruimte is voor stilte en niet doen.

Een manier om daar te komen, is door in het moment te leven, in het NU te leven en mogelijk, om niet te oordelen. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan, in een maatschappij waar voortdurend er oordeel en meningen op je afkomen.

Oordeel betekent een mufte toestand van het verstand. En het verstand wil altijd oordelen, want veranderen is steeds gewaagd en onbehaaglijk. Wees zeer, zeer moedig, stop niet met groeien, leef in het moment, blij gewoon in de stroom van het leven.

Hier volgt een verhaal over OORDEEL uit de tijd van Lao Tze, een Chinese filosoof, die leefde in de 6e eeuw voor Christus.

Er was eens in een dorp een oude man, zeer arm, maar zelfs koningen waren jaloers op hem omdat hij een prachtig wit paard bezat Koningen boden fabelachtige prijzen voor het paard, maar de man zei dan, "dit paard is voor mij geen paard, hij is een persoon. En hoe kan je een persoon, een vriend verkopen?". De man was arm, maar hij verkocht het paard nooit.

Op een morgen ontdekte hij, dat het paard niet in de stal was. Het hele dorp kwam bijeen en ze zeiden "Jij dwaze oude man! Wij wisten dat het paard op een dag gestolen zou worden. Het zou beter geweest zijn om het te verkopen. Wat een ongeluk!"

De oude man zei, "ga niet zover om dit te zeggen. Zeg alleen, het paard is niet in de stal. Dat is de werkelijkheid, al het andere is oordeel... of het nu een ongeluk of een zegen is, dat weet ik niet, want het is alleen een fragment. Wie weet wat er zal volgen?". De mensen lachten met de oude man. Ze wisten allang, dat hij een beetje gek was. Maar na 15 dagen keerde het paard op een nacht opeens terug. Het was niet gestolen geweest, het was ontsnapt in de wildernis. En nog meer, het bracht nog een dozijn wilde paarden met zich mee.

Opnieuw kwamen de mensen bijeen en ze zeiden "Oude man, je had gelijk. Dit was geen ongeluk, het blijkt inderdaad een zegen te zijn". De oude man zei "Alweer ga je te ver. Zeg alleen, dat het paard terug is.....wie weet of het een zegen is of niet? Het is alleen een fragment. Je leest één woord in een zin....hoe kan je dan het hele boek beoordelen?" Deze keer konden de mensen niet veel zeggen, maar binnenin wisten ze dat hij het verkeerd had. Er waren immers 12 prachtige paarden gekomen.....

De oude man had slechts één zoon, die de wilde paarden begon te trainen. Juist een week later viel hij van een paard en brak zijn benen. De mensen kwamen opnieuw bijeen en alweer oordeelden ze. Ze zeiden "Alweer had je gelijk! Het was een ongeluk.

Je enige zoon heeft het gebruik van zijn benen verloren, en met jouw hoge leeftijd was hij je enige steun. Nu ben je armer dan ooit." De oude man zei, "Jullie zijn geheel vervuld van Oordeel. Ga niet zover. Zeg alleen, dat mijn zoon zijn benen heeft gebroken. Niemand weet of het een ongeluk of een zegen is. het leven komt in fragmenten en nooit wordt je meer gegeven." Het gebeurde dat na enkele weken het land in oorlog was en alle jonge mannen van de stad werden met geweld in militaire dienst gedwongen. Alleen de zoon van de oude man bleef over, omdat hij kreupel was. De hele stad schreeuwde en weende omdat het een verloren gevecht was en ze wisten dat de meesten van de jongelingen nooit terug zouden komen. Ze kwamen naar de oude man en zeiden "Je had gelijk, oude man.....dit bleek een zegen te zijn.

Je zoon is misschien kreupel, maar hij is nog bij je. Onze zonen zijn voor altijd weg."

De oude man zei opnieuw, "Jullie gaan maar door met oordelen. Niemand weet het! Zeg alleen, dat jullie zonen gedwongen geweest zijn in het leger te stappen en dat mijn zoon niet gedwongen geweest is. Maar alleen God, het Heelal, weet of het een zegen is of een ongeluk."

Oordeel niet, anders zal je nooit één worden met het geheel. Als je oordeelt, stop je met groeien. Oordeel betekent een mufte toestand van het verstand. En het verstand wil altijd oordelen, omdat veranderen altijd gewaagd en onbehaaglijk is. In feite eindigt de reis nooit. Een pad eindigt, een ander begint; één deur sluit zich, een ander opent zich. Je bereikt een hoogtepunt, een hoger hoogtepunt is altijd aanwezig.

Alleen zij, die zo moedig zijn dat ze niet geven om het doel, maar tevreden zijn met de reis, tevreden zijn met alleen het moment te beleven en erin te groeien, alleen zij zijn in staat om in eenheid te komen met het geheel.

Als ik denk aan Sprankelende Levensenergie, denk ik ook om waar mogelijk, steeds te Kiezen wat je wil, je af te stemmen op je innerlijk en van daaruit te voelen, weten en kiezen, waar je "Ja" of waar je "Nee" tegen zegt. Van binnen immers, bij ieder van ons, zit het Weten. Juist nu, nu er in de maatschappij zoveel mogelijk is en zich steeds weer nieuwe mogelijkheden aandienen, is er je keuze om in iets mee te gaan, of niet, om je eigen weg te zoeken van binnenuit en om vandaar uit in de maatschappij te leven vanuit "je eigen wijsheid".

Waardoor kan je o.a. weer Levensenergie krijgen?

- 1) Door Zin te geven aan je leven.**
- 2) Door Hoop op iets, wat je in je leven wil.**
- 3) Door Dankbaar te zijn.**
- 4) Door in een Ritme te leven, wat voor jou goed voelt.**
- 5) Door Meditatie.**
- 6) Door Uitwisseling met andere mensen, bijv. door gesprekken.**
- 7) Door een Visie en open te staan voor nieuwe mogelijkheden.**
- 8) Door Vreugde te ervaren en zoveel mogelijk in vreugde te leven.**

**Ik wens iedereen hier aanwezig een Sprankelende Levensenergie dag vol vreugde.
En natuurlijk voor Coby nog vele goede gezonde en gelukkige jaren met veel vreugde en
liefde voor haar.**

Met veel liefs van je vriendin,

Marion Rosenthal